

De consolacione anime

112

Romani p[er] m[an]u[m] q[ui]dam scripta s[un]t ad man[us] do-
ct[or]um scripta s[un]t ut p[er] solocem septimum spec[ie]m
h[ab]ent[ur] qua s[un]t r[ati]ones in tribulacione ob quo
r[ati]one tristitiam occidit a simili gaudis in d[omi]no co-
muni[us] vultu deficiant. id[em]o cons[ol]acionis mundi
h[ab]ent[ur] tribulacionib[us] ac multiplicib[us] tribulacionib[us] et occidit
ex cogitanti de multis consolacionibus content[is] in p[ar]te
vel explicit[is] in scripturis quasdam redigere in h[ab]it[us]
scriptis ut d[omi]ne p[er]sona h[ab]ent[ur] ex an[im]e seu occidit cor[por]is
et sp[irit]ualib[us] turbacione que ob hoc h[ab]ent[ur] consolacionem reme-
dio noscunt indige[re] p[ar]te[m] cons[ol]ato[rum] in h[ab]it[us] lib[er]o h[ab]ent[ur] in
h[ab]ent[ur] et ut c[on]to loco suo p[er]p[et]ue inveni[re] valeant
p[er] qualib[et] p[er]sona turbacione consolaciones ip[s]i lib[er]o in
Quidam lib[er]os dist[ri]nxi p[er]tales c[on]tra in latina homine
consolacionem remedia optima continent[ur] et ex lib[er]o
consolacione theologie ex p[ri]mo lib[er]o qui continet consolaciones
sup[er] carencia mundane felicitatis et p[er]p[et]ue ac fortune
necno sup[er] infelicitate et aduersitate ac in fortunis et sup[er]
h[ab]it[us] inuolacione p[er]longacione

r[ati]o ergo ut de h[ab]it[us] que opponit mundane felicitati
no turbetis sed potius gaudetis p[er]inde ut interius
oculis p[er]magis xpi. Reneridam inspicias in qua int[er]na
dicit et p[er]fice potis quia nobilissim[us] illius exemplaris
xpi s[un]t gesta considerata te consolari poterit sup[er] omnia cetera
consolacionum remedia. et inu[er]o ip[s]e e[st] magni consilii angel[us]
qui h[ab]ent[ur] om[n]i[us] e[st] mag[is] dei quoz virtus et dei sapia ac
salutis auctoritas rema aut[em] reneridat om[n]is h[ab]it[us]
no digne debet cede. Si g[er]o ip[s]i p[er]p[et]ue attendere pro-
cul dubio ut ee curandum de habendo ea in quib[us] consistit
h[ab]it[us] breuis vite felicitatis ut p[er]p[et]ue n[on] n[on] n[on] ut
pote xpi sectatore no habund[us] ea in quib[us] consistit et
infelicitatis quia suo ex[tra] efficaciter p[er]suadet n[on] n[on]
xpianu[m] ut pote xpi sectator e[st] v[er]itatis debemus ac
in bonis mundi felicitate q[ui]e aut[em] in malis infelicitate
time. Unde ang[elus] omnia eterna bona contempserit homo
xpi ut contempserit mala et omnia eterna mala susti-
nuit que sustinenda p[er]p[et]uebat ut nec in illis

C. 1.

Aug.